

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14C/107/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312205069
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Arpád XXXPastorek
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2014:4312205069.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Leviciach JUDr. Arpád Pastorekom samosudcom v právnej veci žalobkyne: D. L., T. E., N.. X.X.XXXX, C. A. R., K. A. XXXX/XX, v konaní zast.: JUDr. Laura Hörömpöliová, advokátka so sídlom AK Levice, Sv. Michala 4, proti žalovanému: M. P., N.. XX.X.XXXX, C. A. H. XXX, o zaplatenie 8.150,- EUR s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 8.150,- EUR s 9,5 % p.a. úrokom z omeškania od 12.5.2007 do zaplatenia.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania za splatený súdny poplatok v sume 489,- EUR a trovy právneho zastúpenia v sume 656,09 EUR na účet splnomocnenej právnej zástupkyňi JUDr. L. Hörömpöliovej, advokátke so sídlom AK v Leviciach a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť súdny poplatok na účet súdu za odvolanie v sume 489,- EUR v lehote 10 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok na účet súdu za podaný odpor z dňa 2.7.2012 č.k. 14C 107/2012-12 v sume 489,- EUR v lehote 10 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa vo svojom podaní: „Návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie 8.150 EUR“ z dňa 13.3.2012, ktoré doručila súdu dňa 19.3.2012 sa domáhala zaplatenia 8.150,- EUR s prísl.

Žalovaný sa k návrhu žalobkyne do otvorenia pojednávania písomne vyjadril v odpore z dňa 2.7.2012, ktorý bol súdu doručený dňa 4.7.2012.

Z obsahu spisového materiálu a prednesov účastníkov súd zistil tento skutkový a právny stav.

SpIn. práv. zást. žalobkyne na pojednávaní uviedla, že doteraz nebola žalobkyňa zastúpená advokátom, preto v minulosti uviedla, že v r. 2006 jej boli požičané peniaze, nakoľko táto skutočnosť nebola presne protokolovaná. Ďalej vo vzťahu k predmetu konania, uviedla, že doteraz bolo jednoznačne preukázané z písomných dôkazov na č.l. 21 súdneho spisu a to jednak v zmluve o pôžičke, na základe ktorej bola dňa 11.5.2006 požičaná suma 290.000,- Sk. Žalovaný na pojednávaní dňa 03.06.2014 uviedol nárok žalobkyne uznaný v sume 250.000,- Skk a nielenže uznal, ale dokonca sa zaviazal vrátiť do určenej termínu cca 1 mesiaca, napokon je aj v súdnom spise založený originálny doklad a to dohoda o uznaní dlhu z dňa 7.4.2011 v ktorej dohode žalovaný uznal nárok v sume 8.200,- EUR, uvedená suma nebola zo strany účastníkov konania spochybnená a z tejto sumy bolo vrátených len 50,- EUR, preto tento nárok je v sume 8.150,- EUR dôvodný. Uplatnený nárok sa zakladá na písomnej zmluve o pôžičke s uznaním

dlhu a s overeným podpisom žalovaného, len na jedinom doklade, ktorý bol predložený na pojednávaní z dňa 2.5.2008 nie je overený podpis, avšak žalovaný tento podpis uznal za svoj podpis. Napokon ešte dodala, že žalovaný v minulosti na OO PZ LV bol k predmetu konania vypočutý príslušníkom PZ pánom Križanom, ktorý ho upozornil, že ak nesúhlasí, aby neuznal, napriek tomu žalovaný uznal a to zvlášť v prípade žalovaného, ktorý od roku 2001 do roku 2014 je podnikateľom. Na záver vo vzťahu k námietkam žalovaného uviedla, že nesúhlasí s nimi z dôvodu nesústredenosti, opatrovania svojej matky, nakoľko v rozpore s tým je jeho konanie, keď o všetkých skutočnostiach viedol podrobnú evidenciu a napriek tomu uznal. Napokon ešte dodal, že žiada o priznanie nároku na zaplatenie dlžnej zo zmluvy o pôžičke s úrokmi z omeškania vo výške 9,5 % p. a. od doby kedy dlh písomne uznal a bola dojednaná splatnosť dňom 11.5.2007 po vzájomnej dohode účastníkov konania, nakoľko dlh uhradený nebol a preto si žalobkyňa uplatňuje aj úroky z omeškania od 12.5.2007 a rovnako si uplatnila nárok na náhradu trov konania za splatený súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia.

Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že sa pridriava vyjadrenia svojej splnomoc. práv. zást. a dodala, že v minulosti ešte pred podaním žaloby už niekoľkokrát naliehala na pána žalovaného, aby uhradil dlžnú sumu, následne uzatvorili rôzne dohody o tom že bude uhrádzať po 50,-EUR, avšak tieto lehoty nedodržiaval, preto bola nútená si nárok uplatniť súdnou cestou. V apríli 2011 uzatvorili dohodu o splácaní dlhu po 50,- EUR mesačne zo zmluvy o pôžičke vo výške 8.200,- EUR, avšak žalovaný uhradil len 1 splátku v apríli 2011 pri uznaní dlhu v sume 50,- EUR preto žalobkyňa žiadala súd o priznanie sumy 8.150,- EUR s úrokmi z omeškania od 12.5.2007. Ďalej na pojednávaní zhrnula, že v roku 2001 požičala sumu 150.000,- Sk, 12.12.2002 sumu 100.000,- Sk, 11.2.2003 sumu 50.000,- Sk a 29.4.2005 sumu 48.000,- Sk, takto do roku 2005 dokedy poskytovala pôžičky požičala celkom 348.000,- Skk a z tejto sumy na otázku súdu žalobkyňa uviedla, že žalovaný uhradil v splátkach sumu 288.000,- Skk, ale podľa udania žalobkyne dlh žalovaného je v sume 8.150,- EUR, ktoré po prepočte konverzným kurzom je v sume 245.526,- EUR.

Po zrušení rozhodnutia OS LV Krajským súdom v Nitre žalobkyňa na pojednávaní uviedla vo vzťahu k zápisnici z pojednávania z č.l. 22-26 súdneho spisu, že žalovaný jej vrátil 288.000,- Skk a táto suma sa týka vrátených súm do 29.4.2005, t.j. súm, ktoré boli požičané do tej doby a do tej doby bolo požičaných 348.000,- Skk, rozdiel je v sume 60.000,- Skk a ten nebol vrátený, napriek tomu, že táto suma nebola vrátená žalovanému požičala ešte 290.000,- Sk s tým, že táto suma, ktorá sa požičala cca po roku v sebe nezahŕňa nevrátenú istinu 60.000,- Sk, jedná sa o úplne novú pôžičku. Žalobkyňa ďalej dodala, uvedenú pôžičku poskytla žalovanému vzhľadom k spoločnému známemu pánovi X. M.. Menovaného považovala za takého priateľa, kvôli ktorému požičala žalovanému tieto peniaze. Na jednotlivé otázky súdu k č.l. 23 ZP z dňa 15.11.2012, či súhlasí s tým čo uviedla: „Je pravdou, že v tom roku 2006 sa peniaze nedávali, dávali sa skôr“ uviedla, že v r. 2006 sa dávali peniaze, čo bolo potvrdené touto zmluvou, ďalej dodala p. X. M. nebol prítomný, keď sa peniaze poskytovali.

Žalovaný na pojednávaní uviedol, že žaloba žalobkyne mu bola doručená, tejto porozumel a ku skutočnostiam uvedeným v podanej žalobe dodal, že medzi nimi došlo niekoľkým pôžičkám a vo vzťahu k dohode o uznaní dlhu uviedol, že tieto skutočnosti uznáva. Vo vzťahu k uznaniu dlhu uviedol, že na neho naliehala navrhovateľka, preto to uznal. Žalovaný uznal, že od žalobkyne prevzal finančné prostriedky v sume 348.000,- Skk a ďalej dodal, že má záujem veci viesť na pravú mieru v tom, že tak ako na dnešnom pojednávaní aj žalobkyňa uznala, žalobca jej vrátil celkom 288.000,- Sk, bez dokladov 48.000,- Sk v čase od 1.1.2005 do septembra 2005, ďalej v čase od novembra 2003 do októbra 2004 po 3.000,- Sk celkom to bolo 23.000,- Sk. Ďalej v čase od septembra 2005 do 31.12.2005 na účet v ČSOB jej uložil 24.000,- Sk v rôznych sumách a od 28.2. do 22.12.2004 150.000,- Sk, na účet v sporiteľni dňa 22.10.2004 uhradil 40.000,- Sk a 2-krát uložil po 50,- EUR a to 20.7.2009 a dňa 19.4.2011. Na záver žalovaný na pojednávaní uviedol, že súhlasí so skutočnosťami v zmysle ktorých mu bola poskytnutá pôžička v sume 348.000,- Sk a z tejto vrátil 288.000,- Sk a preto dlh v sume 1.991,635 EUR ako aj úroky z omeškania od 12.5.2007 po 8,5 % uznáva.

Žalovaný bol opätovne vypočutý prvostupňovým súdom po zrušení rozhodnutia zo strany KS NR a uviedol, že je chudobný, žije len s matkou. Potvrdil, že v minulosti bol na polícii v R. u pána K., ktorý ho mal upozorniť, aby nepodpisoval uznanie dlhu, považuje sa za precízneho človeka, ktorý napriek týmto skutočnostiam dobrovoľne uznanie podpísal, aj keď si vedie dôslednú evidenciu ako osoba dlhodobo podnikajúca od r. 2001 do roku 2014 a vie, že čo znamená podpísanie uznania dlhu a ešte dodal, že za toto obdobie nepodpísal uznanie dlhu, ktoré nebolo podložené. Na jednotlivé otázky a hlavne to,

že prečo podpísal zmluvu o pôžičke, uznanie dlhu, žalovaný súdu uviedol, že mamka je chorá, tak podpísal. Podľa jeho internej evidencie vo vzťahu k vyplatenej sume 348.000,- Sk nevrátil 288.000,- Sk, ale mal vrátiť celkom 445.126,- Sk, t.j. o 97.126,- Sk viac. Na opätovne otázku súdu ak dokonca mal vrátiť viac o 97.126,- Sk, prečo podpísal uznanie dlhu na 8.200,- EUR. Žalovaný opätovne uviedol, že mamka bola chorá, tak podpísal. Rovnako na otázku súdu vo vzťahu k ZP z pojednávania na strane 4 prečo uviedol, že: „Súhlasím s tým, že som dostal 348.000,- Sk a vrátil som 288.000,- Sk“ a nie tak ako uviedol 445.126,- Sk, uviedol na pojednávaní, že bol v zlom rozpoložení, mamka je chorá. Rovnako na otázku súdu, keď bol

taký precízny, dôsledný a viedol si vlastnú evidenciu o finančných prostriedkoch, ktoré dostal a ktoré vrátil, t.j. bol v obraze o tom, že koľko dlhuje, prečo žalobkyňa podpísal písomné doklady o finančných transakciách v súvislosti s pôžičkou, žalovaný uviedol, že mu to bolo zvláštne, ale napriek tomu podpísal. Rovnako na otázku súdu, či bol so žalobkyňou v nejakom blízkom rodinnom vzťahu alebo priateľskom. Žalovaný uviedol, že žalobkyňa mu nie je rodina, nie sú v nejakom zvlášť blízkom vzťahu, poznali sa len cez svojho bývalého spoločníka, zamestnanca pána X. M.. Na záver ešte súdu uviedol, že on vlastne spätne neuznáva tento dlh, nakoľko v roku 2006 síce podpísal pred notárom zmluvu o pôžičke, ale bolo to cez leto, následne o 5 rokov, cez zimu v roku 2011 podpísal uznanie dlhu, napriek tomu, že na polícii pánom K. bol upozornený, aby žiadnu zmluvu nepodpísal, napriek tomu podpísal, že je podnikateľom od roku 2001 do roku 2014. Počas konania zákonný sudca vyzval, aby účastníci konania predstúpili a porovnali origináli písomných dokladov, a to č.l. 1-20 súdneho spisu, súd osobitne oboznámil obsah prílohovej obálky po doplnení o písmeno H a to o písomné podanie z dňa 2.5.2008 o tom, že podpísaný žalovaný sa zaväzuje, že do konca mája vráti dlžnú sumu 250.000,- Sk, na čo žalovaný súdu k uvedenému dôkazu uviedol, že je to jeho podpis.

Nakoľko rozhodnutie OS Levice bolo KS v Nitre zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, preto OS LV podľa § 226 O.s.p. je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a preto v ďalšom konaní sa súd riadil pokynmi odvolacieho súdu č.k. 9Co 244/2013-46-51 a preto súd vo veci doplnil dokazovanie vo vzťahu k uznaniu dlhu odporcom.

V ďalšom konaní sa okresný súd riadil pokynmi odvolacieho súdu.

Súd sa počas konania oboznámil s obsahom spisového materiálu prečítaním nasledovných listín a to s návrhom na začatie konania z dňa 13.3.2012, ktorý bol súdu doručený dňa 19.3.2012 v znení pripojených príloh č.l. 1-21, zápisnica o pojednávaní č.l. 22-26, žiadosť č.l. 27, rozsudok č.l. 28-32, plnomocenstvo č.l. 34, ÚZ č.l. 35, odvolanie žalobkyne č.l. 36-39, plnomocenstvo č.l. 40, podanie súdu č.l. 42, vyjadrenie žalovaného č.l. 43-44, predkladacia správa č.l. 45, uznesenie KS NR č.l. 46-51, uznesenie č.l. 52-53, 54-55, podanie súdu č.l. 56, vyjadrenie žalobkyne č.l. 57, nedoručená súdna zásielka č.l. 58. Rovnako súd oboznámil doplnenie obsahu prílohovej obálky č.l. 21 o položku H o text z dňa 2.5.2008 o tom, že: „Dňa 2.5.2008, dolu podpísaný sa zaväzujem, že do konca mája vrátim dlžnú sumu 250.000,- Sk“, grafické vyobrazenie podpisu, zostatok prílohovej obálky č.l. 22-58.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. Zák. v platnom znení (ďalej len Obč. zák.) platí, že účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu; ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 51 Obč. zák. sa <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3343826&FragmentId2=3343827>>nepomenovaná zmluva považuje za platnú len za podmienky, že neodporuje obsahu ani účelu Občianskeho zákonníka. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=22023>> Vzhľadom len k veľmi všeobecnému vymedzeniu nepomenovaných zmlúv v zmysle ustanovenia § 51 Obč. zák., preto tieto právne úkony musia obsahovať podľa možnosti čo najpodrobnejšie dojednania všetkých rozhodujúcich zmluvných podmienok o úprave toho ktorého právneho vzťahu, ktorý uzatvorili účastníci konania, nakoľko v prípade nedostatku právny režim týchto zvlášť neupravených - nepomenovaných zmlúv sa riadi aj popri rozhodujúcom vlastnom zmluvnom dojednaní, tými ustanoveniami Obč. zák., ktoré upravujú občianskoprávne vzťahy, ktoré sú ich obsahu najbližšie - tzv. analógia zákona (§ 853 ods. Obč. zák.). V prípade analógie zákona by sa muselo použiť okrem všeobecných výkladových pravidiel ustanov. § 853 Obč. zák. čo však neznamená

len použitie noriem Obč. zák., ale všetkých noriem občianskeho práva, ktoré nech sa nachádzajú v ktoromkoľvek zákone.

Rovnako podľa § 491 Obč. zák. platí, že záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv. Kým podľa 2 na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak. Podľa ods. 3 zas na záväzky zo zmiešanej zmluvy treba primerane použiť ustanovenia zákona upravujúce záväzky, ktoré sa zmluvou zakladajú, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

Podľa § 494 O.z. z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa ustanovenia § 657 Obč. zák. platí, že zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Na základe § 658 ods. 1 Obč. zák. platí, že pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 132 O.s.p. súd dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci a pri hodnotení dôkazov dospel k presvedčeniu, že podaná žaloba žalobcu bola dôvodne podaná a preto súd o uplatnenom nároku rozhodol tak ako je vo výroku tohto rozhodnutia uvedené.

Počas konania žalobkyňa súdu predložila 3 listy v originálnom prevedení s príjmovým dokladom z dňa 14.12.2001 o tom, že M. P. P. obdržal 150.000,- Sk, ďalej o tom, že dňa 20.12.2002 žalovaný obdržal sumu 100.000,- Sk, dňa 11.2.2003 obdržal 50.000,- Sk a dňa 29.4.2005 obdržal 48.000,- Sk., ktoré doklady súd rovnako ako originál zmluvy o pôžičke s dohodou o uznaní dlhu v originály založil do súdneho spisu a to do prílohovej obálky na č.l. 21 súdneho spisu. Na pojednávaní dňa 15.11.2012 predstúpili účastníci konania a po vizuálnom porovnaní potvrdili, že súhlasia s obsahom uvedených dokladov ako aj s podpisom o prevzatí finančných prostriedkov v sume 348.000,-Sk. Predmetom konania bol úver z mája 2006 v sume 290.000,- Sk. Podľa súdu bolo jednoznačne preukázané z písomných dôkazov, ktoré dôkazy sú v súdnom spise v originálnom prevedení založené a to na č.l. 21 súdneho spisu, že dňa 11.5.2006 došlo k poskytnutiu pôžičky v sume 290.000,- Sk a dňa 09.10.2006 bolo zo strany žalovaného nárok žalobkyne nielen uznaný v sume 290.000,- Skk, ale sa dokonca zaviazal vrátiť dlžnú sumu do 11.05.2007. Rovnako v prílohovej obálke č. l. 21 súd. spisu je založené písomné podanie z dňa 2.5.2008 o tom, že podpísaný žalovaný sa zaväzuje do konca mája vrátiť dlžnú sumu 250.000,- Sk , žalovaný svoj podpis uznal na pojednávaní dňa 03.06.2014 a okrem uvedeného uznania je nárok preukázaný aj písomnou „Dohodou o uznaní dlhu medzi dlžníkom a veriteľom ...“ z dňa 7.4.2011 v ktorej dohode žalovaný uznal nárok v sume 8.200,- EUR a uznal, že dňa 11.5.2006 mu táto suma bola požičaná, účastníci počas konania nespochybnili, že z tejto sumy bolo vrátených 50,- EUR, preto tento nárok je dôvodný v sume 8.150,- EUR. Podľa súdu v prejednávacom prípade sa jedná o zmluvu o pôžičke s uznaním dlhu s overeným podpisom žalovaného, len na jednom doklade z dňa 2.5.2008 nie je overený podpis, ktorý predložila žalobkyňa na pojednávaní dňa 03.06.2014, avšak žalovaný potom čo predstúpil pred súd, tento podpis uznal za svoj podpis. Z týchto písomných dôkazov bola jednoznačne preukázaná dôvodnosť uplatneného nároku a to aj v spojení s tou skutočnosťou, že žalovaný, ktorý od roku 2001 do roku 2014 bol podnikateľom z čoho možno dôvodne predpokladať vyšší stupeň právneho vedomia spojený s písomným uznaním dlhu a to zvlášť v prípade žalovaného, ktorý uviedol na pojednávaní dňa 03.06.2014, že v minulosti na OO PZ LV bol k predmetu konania vypočutý príslušníkom PZ W. K., ktorý ho upozornil, že ak nesúhlasí, aby neuznal, napriek tomu žalovaný uznal.

Súd nemohol súhlasiť s námietkou žalovaného, že uznal z dôvodu, že nebol sústredený, že opatruje svoju matku, keď sám súdu uviedol, že o všetkých skutočnostiach viedol podrobnú evidenciu, napriek tomu uznal, súdu v spojení s týmto prejavom vôle neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorá by akokoľvek právne relevantným spôsobom spochybnila tento prejav vôle.

V zmysle rozhodnutia KS NR súd vykonal dokazovanie k otázke uznania dlhu, kedy ako je zrejmé z nariadeného pojednávania z dňa 3.6.2014 boli prítomní žalobkyňa ako aj žalovaný a na otázku súdu žalobkyňa uviedla, že možno v dôsledku skutkovej situácie a to účasti na súdnom pojednávaní si náležite neuvedomila to čo v minulosti uviedla na súdnom pojednávaní dňa 15.11.2012 na č.l. 23 súdneho spisu, kedy svoje tvrdenie upresnila v tom smere, že v roku 2006 sa dávali peniaze čo je potvrdené zmluvou z 11.05.2006, ktorá je založená aj s overeným podpisom žalovaného na znak prevzatia tejto sumy. Ďalej dodala, že pán Gabriel Vrábek nebol prítomný pri odovzdávaní týchto finančných prostriedkov, avšak zároveň dodala, že pre ňu pán X. M. bol takou autoritou, že len kvôli nemu uvedené finančné prostriedky požičala. Žalovaný k č.l. 23 súdneho spisu a to k vyjadreniu žalobkyne o poskytnutí finančných prostriedkov uviedol, že on sa o sebe domnieva, že je precíznym človekom, že podniká niekoľko rokov, za toto obdobie nepodpísal žiadne uznanie, len v tomto jednom prípade čo malo byť dôsledkom toho, že mu žalovaná mala volať a má chorú matku tak preto uznanie podpísal, podľa súdu takáto argumentácia neobstojí a preto súd rozhodol tak ako je vo výroku rozhodnutia uvedené.

Na základe uvedených preto súd rozhodol tak ako je vo výroku tohto rozhodnutia uvedené.

Na základe § 517 ods. 2 Obč. zák. platí, že ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

V zmysle nariadenia vlády č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 517 ods. 2 Obč. zák.) v prípade omeškania s plnením peňažného dlhu podľa § 3 tohto nariadenia vlády platí, že výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu a preto súd priznal úroky z omeškania vo výške 9,5 % p.a. od 12.5.2007 do zaplatenia t. j. od doby kedy žalovaný dlh písomne uznal a zaviazal sa dňom 11.5.2007 tento dlh splatiť po vzájomnej dohode, nakoľko dlh uhradený nebol a preto priznal nárok aj na úroky z omeškania od 12.5.2007 do zaplatenia.

Podľa 151 ods. 1 O.s.p. platí, že o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 1 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len "zmluvná odmena"); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14).

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby :

a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
e) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, mimoriadne dovolanie, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona,

Podľa § 15 cit. vyhl., advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,

Súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva

proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Pretože mala žalobkyňa v konaní plný úspech, súd jej priznal náhradu trov proti žalovanému, za splatený súdny poplatok v sume 489,- EUR a náhrady trov právneho za 3 úkony právnej pomoci po 210,81 EUR s RP 2 x za r. 2013 po 7,81 a 1x za r. 2014 po 8,04 EUR v zmysle § 14 ods. 1 v spojení s § 15 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby ako aj a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, za podanie odvolania z dňa 31.01.2013 na č. I. 36 a nasl. súdneho spisu a za účasť na meritórnom pojednávaní dňa 03.06.2014, takto súd priznal nárok v časti náhrady trov právneho zastúpenia celkom v sume 656,09 EUR.

Súd zaviazal žalobkyňu na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie z dňa 31.01.2013 na č. I. 36 a nasl. súdneho spisu v sume 489,- EUR.

Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za podaný odpor z dňa 2.7.2012 na č.l. 12 súdneho spisu v sume 489,- EUR.

Na základe uvedených skutočností rozhodol súd tak ako je vo výroku rozhodnutia uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Leviciach na Krajský súd v Nitre v 2 písomných vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť: proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa citovaného ustanovenia ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
 - b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.